SATANA V BOČCI

Komedija v odnom akt'i s spivami

EX
LIB
RIS

PAUL R. MAGOCSI

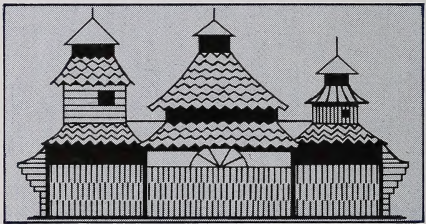

Satana v Bočci

KOMEDIJA V ODNOM AKT'I S SPIVAMI.

SATANA V BOČCI.

Komedija s spivami v odnom akti.

Dijstvujuščí osoby:
CHOMA – gazda;
FESKA – jeho žena;
MEDOVYJ-ich kum;
VASIL-mirošnik.

Scena I.

(Feska vchodit nesuči misku smetany a druhu z rybami i klade na stol, vertajesja i prinošaje flašku palenki i poharik; stavlaje na stol i spivaje:

V seredu rodilasja
Tož meni je hore,
Polubila Vasilečka-
Neščastnaja dole.

My z soboju polubilis,
I lubitis budem,
Z moho durňa čelovika
Dobri pohluzujem.

Prijdi skorše, Vasilečku,
Ja tebe bažaju,
Ja bez tebe serdce moje,
Z tuhi pohibaju.

My že sobi posidajme,
Pijme, po-žartujme;
Z moho durňa čelovika
Dobri pohluzujme.

A oto to Bože s mojim kumom? Lem čtoby s nimdačto ne stalosja. Kazal meni že lem napojit moho muža i zaraz prijde. Cilyj deň sja minul, večer sja prisunul a jeho ješče nema ta nema. (čuti klopkaňa) A se pevno on bude. (ide k dverem) Kto tam?

Scena 2.

VASIĽ: (za scenoju) Se ja kumo – otviraj!

Spiv:

FEŠKA: A kto ide?
VASIĽ: Kum, do kumy.
FEŠKA: A čto nese?
VASIĽ: Kuľ solomy.
FEŠKA: A v tom kuľi?
VASIĽ: Čereviki kumi, (VCHODIT)
Kumci, holubci, kochanci mojej;
Oj kum, do kumy, do kumy,
Boržeňko išol, išol.
Kumo-ž moja, kumo-ž moja,
Ľuba ty moja,
Jak lebidka bila, ty moja.
Oj jidž kumo jahodki, jahodki,
Kotri suť solodki, solodki.
Kumo-ž moja, kumo-ž moja,
Ľuba ty moja,
Jak lebidka bila, ty moja.
A kotri horki, horki,
To dľa mojej žinki, žinki.
Kumo-ž moja, kumo-ž moja,
Ľuba ty moja,
Jak lebidka bila, ty moja.

(Vasiľ vyberaje s kula čereviki i daje Feški.)

VASIĽ: Tu maješ kumo, holubko, znosi jich zdorova.
FEŠKA: Blahodarju vam. Čto z vami, že tak po[illegible] prichodite? A ja dočekatisja ne mohla [illegible]
VASIĽ: Perebač holubko, nemožno bylo skorše [illegible] korčmy vyrvati sja, – ale skaži meni jakij ja tobi kum? Ot koli ty vydala sjato ja ti vse kum ta kum, ale jakij za kumto už ani moja glupa holova poňati ne može.

Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/satanavbocikomed00unse

FESKA: A spravdy ne znaješ?
VASIL: Ta vera že ňit. A ci ja u tebe krestil?
FESKA: Ta ňi.
VASIL: Ta i ty zomnov nikoho do krestu ne trimala?
FESKA: Ta ňi.
VASIL: Ta jakij že ja tobi kum?
FESKA: Skažu vam pozdnijše. A teper prošu sidajte, ta vypjeme i zakusime. Ja dla nas nahotuvala dobry smačny koladi, ryby pečeny i palenki z medom. No prošu, ne davajte sja nukati. (sidajut)

Spiv.

VASIL: Sadom, sadom kumošeňko,
A ja za toboju;
Posidajme, pohovorme,
Kumosju z soboju.
Oj bida, taj bida,
Ja ne znal čto ty kuma.

FESKA: Oj licho čto za hlum,
Ja ne znala čto ty kum.
RAZOM: Oj, oj ličho čto za hlum,
Ja ne znala čto ty kum.

VASIL: Pamjataj žę kumošeňko,
Čto ty obicala
Kolo toji kerničeňki,
Hdes' vodicu brala.
Oj bida, taj bida,
Ja ne znal čto ty kuma.

FESKA: Oj, oj licho čto za hlum,
Ja zabyla čto ty kum.

RAZOM: Kažut popi, kažut ďaki,
Kažut dobry ľude:
Jak kum kumu ne poľubit
Hrich velikij bude.

VASIĹ: Oj bida, taj bida,
Ja ne znal čto ty kuma.

FEŚKA: Oj, oj licho čto za hlum,
Ja zabyla čto ty kum.

FEŚKA: Ta vy ne znajete jakij vy mńi kum?
VASIĹ: Toľko znaju čto kumu, toľko kum može ľubovati, oblapľati ta pobočkati. Kto by takim kumom ne rad byti? Ale skaži pravdu, ne žartuj.
FEŚKA: Skažu, skažu, ale perše pohostime sja malo. (nalivaje palenki) Pijte kume!
VASIĹ: A z vami čto? Na sucho ostanete?
FEŚKA: Perše vy vypijte, a potomu ja.
VASIĹ: Na zdorovja kumo! (pije; nalivaje Feśki, Ona deržit v ruki poharik i spivaje:)

FEŚKA: Oj budte zdorovy
V koho čorni brovy;
V koho čornyj usok
Tomu rybki kusok;
V koho riža boroda,
Tomu juški škoda.

(Feśka pije) A ja zabyla zvidati sja vas čto vy zrobili z mojim mužom?
VASIĹ: Hm...čto zrobil! Napojil ho malo, naj sobi spit. Jak to bylo: prišol ja do mlina dobri nasypal jemu mich pšenici, ta kruču sja čtob ot neho dajak uteči, i ku tobi prijti. Ta ci mož bylo čudaka pozbyti sja. Kuda lem ja obernulsja on vsjadi za mnoju jak teľa za korovov. Ta ja kažu jemu: kume podme do korčmy vypiti. Kum ne otkazuje to sme pošli. Vypili sme po odnoj, vypili sme i druhu, ta i tretu jak raz fras ne prines tam svata Medovoho. Ej, a moj kum lem ješč

lipšu ochotu dostal do pita, tak što ani hrošej už ne vystarčalo. Beri pšenicu, kaže kum šinkarju. Šinkar vzjal, a čomu by ni. A moj kum tak sja nažlopal što ledva dovlik sja do mlina i spit tam jak zabityj.

FESKA: Što kažete, moj staryj pjanyj? Prijde on mni domu, dam ja jemu! Fras ho vozme - ja jemu toty krivy laby polomlu. Ta on propil mich muki?

VASIL: Ne muki kumo, ne muki. Šinkar ne chotil čekati ta vzjal pšenicu.

FESKA: Taž až tolko mal bortak rozumu?

VASIL: Ne serdi sja kumo. Ja mirošnik, ne staraj sja. Bude muki dosta.

VASIL: Spivaje.

Skaži slovo moja Fesko, ty budeš s mukoju.
Tolko lubi jak lubila, kochajsja zomnoju.2

Jidž hrečaniki so salom, bili palanici;
Sim zasikov hrečki maju, a osem pšenici.2

Koli chočeš, dam pšona, ci krupov hrečanich;
Peči, vari i jidž smačno z misok polivanich.2

Skaži tolko odno slovo, vse u tebe bude;
Tolko lubi jak lubila, nechaj sudat lude.2

FESKA: Ty mene krivdiš Vasilu, ja tebe šče divčinoju lubila, ta i teper ne menše lublu.

FESKA: Spivaje:

I učera horoch
I sehodňa horoch;
Prijdi, prijdi serdeňatko
Pohovorim u dvoch.

FEŚKA: Spivaje:

I učera paľanici,
I schodňa paľanici;
Prijdi, prijdi serdeňatko,
Ta na tebe podivitis'.

I učera pasternak,
I sehodna pasternak;
Prijdi, prijdi serdeňatko,
Pocilujem sja vo smak.

(cilujut sja)

I učera kisiľ,
I schodňa kisiľ;
Oj jakžež ja teper rada,
Kolo mene Vasiľ.

VASIĽ: Ne ty by to kazala, ne ja by to sluchal. (spivaje)

Choma pjanyj u mliňi
Chrope jak zabityj,
A ja tebe pociluju (cilujut sja)
Jak ne samovityj.
Hop, kumo ne žuris',
Sjuda tuda oberniś',
Ot tutečki skokom bokom,
Pered mojim čornym okom.

Doki Choma u mliňi
Nachrope sja chropaka,
My z soboju kumko - ľubko
Vytinajme hopaka.
Hop, kumo ne žuris', i.t.d.

Naj Chomovi u mliňi
Z rohami prisnit' sja;
My z soboju kumko – lúbko
Budem veselit' sja.
Hop, kumo ne žuris', i.t.d.

CHOMA: (za scenov) Trrr...Anatemska vira! Trrr!
FESKA: Ooh joj, ta teper' čto tu robiti? To moj muž vernulsja, treba skoro stravu pochovati.
VASIL': Ne stravu, no mene schovaj dahde, bo ked' m mja tu uvidit to bida bude.
FESKA: A vam čoho bojati sja? Prišli ste kumu viditi i toľko vseho.
VASIL': Ale ci on to uvirit?
CHOMA: (za scenov) Nu, dijavolska škapo dorohoju na silu vezla, a tu vo komori vykrikuje.
VASIL': Hde by to skryti sja?
CHOMA: (za scenov) Ahov, Fesko! Otviraj dveri!
VASIL': Čekaj ne otviraj, a schovaj mene perše.
FESKA: (do Chomy) Doraz, doraz. (do Vasiľa) Skryj sja pod peo.
CHOMA: (za scenov) Žinko, Fesko, otviraj dveri.
FESKA: Doraz, doraz, lem tak ne hojkij – chata ne horit. (vychodit Feska)
VASIL': (vylazit z pod peca) A na jakoho frasa ja tam budu ležati jak pes, radše schovajusja do bočki. (lize v bočku).

Scena 4.
(Feska vertajesja: Choma za neju, nese mich muki)

CHOMA: Vidiš babo, u mene ne toľko oči ta ruki, no i jazik ot zimy udubil, a ty šče otvoriti ne chočeš jak hojkaju.
FESKA: Bud' už raz ticho ta ne dudraj. A ci ty muki namolov?
CHOMA: Ta ci ty ne vidiš že namolov?
FESKA: Ta lem toľko? A druhij mich hde?

CHOMA: Druhij zostav sja u mliňi, bo dva ja ne moh ponesti.

FESKA: Ta čomu jes ho na vozi ne priviz?

CHOMA: Koňa ne bylo bo pošov na vakaciju.

FESKA: Ale kažu ti ne mudruj, bo doraz bude mitla skakati po tvojem horbatom hrebtu.

CHOMA: Mich byl ďiravyj na odnom koncu.

FESKA: Dosta uže bude. Ja znaju že ty propil toj mich muki, a ne cigaň mňi tu.

CHOMA: Propil! Jak že do frasa ty znaješ že ja ho propil?

FESKA: Ja tobi doraz tu pokažu lem mňi ne prineseš mich muki duškom. Idi skoro.

CHOMA: Ej babo, babo, čto sja s toboju stalo? Ta lem počekaj malo, ta ne krič bo ľude nas učujut.

FESKA: A z Medovym kto propil mišok pšenici?

CHOMA: Z Me-do-vym? A jak ty možeš znati že ja z Medovym propil pšenicu? (hojkaje) Babo, ty pevno bosorka!

FESKA: (s krikom) Čto? Ja? Ja bosorka? A čort ťa zaraz vozme, ja ťa zadušu jak žabu. Ta ja u tebe bosorka, hej? (bere ho za volosja)

CHOMA: Ňit, ňit holubice, ty ne bosorka, bo ked by ty byla bosorka to ty by všitko znala a-i to že ja z Medovym propil ne našu pšenicu no joho; a naša pšenica je u mliňi. Prisam Bohu že hej; a jak chočeš to i kuma zavtra sja pozvidaj.

FESKA: Ci vo mliňi, ci ne vo mliňi; a ja choču čtoby muka doraz tu byla. Čuješ!

CHOMA: (na bok) Obdurju jej; naberu u komori pšenici ta skažu čto z mlina priňis.

FESKA: Čto ty tam mormočeš sobi pod nosom? Davaj sjuda zaraz pšenicu, a jak ňi, to ja ti totu krivu holovu oskubľu, oborvu.

Spiv:

CHOMA: Skubi, skubi moja mila,
Ta ne bij po lici.

FESKA: Ne propivaj vražij synu
U šinku pšenici.

CHOMA: Bude-ž, bude moja mila
Bude,- skameni sja.
Hodí Fesko, hodí žinko,
Hodí ne skubi sja.

FESKA: Otže-ž tobi vražij synu
Čtob ty ne zabyval,
Čtob do domu viz pšenicu,
V šinku ne propival.

CHOMA: A tobi babo kto nabrechal že ja pšenicu propil? Pšenica naša je u mliňi. Prisam, že hej-ja doraz pojdu ta prinesu.
FESKA: Ta lem skoro, skoro.
CHOMA: Idu, idu. Ale jaka kolera do tebe babo vyšla že mja tak iz chaty pudiš? Hl'adaj mišok.
FESKA: Ta-ž ty pšenicu poňis v mišku, ta i nazad prinesi muku v tom samom mišku. Čomu ne ideš?
CHOMA: Čomu ne idu? Najdi mišok to pojdu.
FESKA: Najdeš i sam koli treba bude.
CHOMA: Zdajet sja mňi čto on pod pecom.
FESKA: Ha, čto kažeš? Kto pod pecom?!
CHOMA: Kto pod pecom! Mišok pod pecom. Vidiš, ničoho ne znaje, a ja ho tam včera položil.
FESKA: Pod pecom ňit, bo to byl tot samyj čto ty poňis do mlina.
CHOMA: Ta čto tu robiti? (vidit bočku) Aha! Do toj bočki vysypl'u muku i tak budu mati porožnij mich. (sype muku do micha. Vasil' vyskakuje obsypanyj mukov i ut'ikaje. Choma pade na zeml'u.) Joj gvalt, l'ude ratujte. Čort, čort!

FESKA: (Na bok) Bože moj, lem čtoby ľude ne doznalisjao tom bo by bylo po našom kochaňu. (hologno) A ty staryj ticho, čto tak kričiš?

CHOMA: Čorte, holubčiku, zmiluj sja - ne beri mene - vozmi sobi moju žinku.

FESKA: Ta ci ty už oduril ci čto s tobov stalo sja? Ta hde tu u čorta čort? To ja tu, tvoja žinka Feska.

CHOMA: Spravdy Feska?

FESKA: To ja, ja. A čorta ňit. To lem tobi sja prividilo bo jes sja za mnoho opil palenki.

CHOMA: Ale ja pevnyj čto ja samoho čorta viďil. A hde on poďilsja? Taž tu u bočci byl. (pokazuje bočku) Podivi sja tu.

FESKA: (poziraje) Staryj, ty duriš mene. Poziraj, bočka porožňa!

CHOMA: (poziraje) Dohadal sja čortov čort ta utik.

Scena 5.

Toty sami i MEDOVYJ (za scenov)

MEDOVYJ: (za scenov) Pojmal, pojmal voroha! Ne vyrveš sja ty z mojich ruk.

CHOMA: (Pade na zemľu) Ajaj gvalt, ľude ratujte!

MEDOVYJ: (za scenov) Čto tak kričiš svate? Ne bojsja, za svoje dobro voroh u našich rukach.

CHOMA: Pusti jeho svate, pusti skoro, bo to ne voroh ale sam čort iz pekla.

MEDOVYJ: Ja takij čto i zoz čortom poradžu! Ne vyrveš sja iz mojich ruk. (Vasiľ vyrve sja ot Medovoho i verže ho prez dveri do chaty; Medovyj pade na zemľu kolo Chomy.)

Scena 6.

MEDOVYJ: Aj, jaj, jaj!

CHOMA: (k sebi) Aj, jaj, jaj!

MEDOVYJ: Ne moh jemsja perekrestiti bo oboma rukami trimal čorta; ta ci zomnov ne šmaril?

FESKA: A jak, i hde vy ho pojmali?

MEDOVYJ: Dilo bylo take: My so svatom razom v korčmi pili, a....
CHOMA: (zatykaje jemu rot) Movči, a ne hovori za pšenicu čto my propili, bo baba mja na smerť zabije jak to učuje.
MEDOVYJ: Idu ja tu do vas, i toľko čto dochodžu k porohu, jak raz čtos veržet sja na mja jak dajakij zvir. Ja sja mu ne dal, a on, čortov syn, jak mňi jednu lupnul po pysku to až najšol jem sja tu na zemli u vašej chaťi.
CHOMA: Čort! Kažu vam že to čort.

Scena 7.
Toty sami; Vchodit VASIĽ.

VASIĽ: () Obsypanyj mukov) Dobryj večer, dobry ľude! O čim tak tu hovorite?
FESKA: Oj vidno čto kum z mlina bo calkom obsypanyj mukoju.
VASIĽ: Ne mož kumo čtoby ne nabrati sja muki pri mojej roboťi.
CHOMA: Ej kume, keby ste viďili čto za komedija stalasja v našej chaťi.
VASIĽ: A spravdy?
CHOMA: Ta vera hej. Sam čort tu byl.
VASIĽ: Ale tam kume. Čto by tu čort mal za robotu
CHOMA: A ja kažu vam že čort. U bočci byl. Prisam, pravdu kažu...satana v bočci byl. Ja choťil muku tam vysypati a ono paskuda vyskočilo i nas strašno pereľaklo. Ja ne tak duže sja bojal no žena malo že ot strachu ne omľila.
VASIĽ: Kume, a može to ne čort byl?
CHOMA: Ci čort, ci ne čort, ale ne takij byl jak ľude; malo podobnyj byl ku vam toľko mal chvost i rohi.
VASIĽ: To mňi kume čudno. Načto by čort tu do vas chodil? Chiba časom može do Feśki, bo jej krasoťi i mudrosti sami čorti zavidať.

CHOMA: A može vy kume pravdu majete. Hej, ženo, čuješ čto kum kaže?

FESKA: No, tavto ste pridumali. Ta až s čortami mňi znatisja, a ľudej malo na sviti?

CHOMA: Kum pravdu maje. Jak žena je duže krasna mudra ta paradna, to už bida v domi. A moja ľiniva, ne choče robiti, ni vo domi ni vo polu nabreše sja na mene ta i všitki kuty zamitaje jak s mitloju. Taku to babu čort ľubit — a čomu by ňi. Ej babo, babo, pokajsja a šanuj svojeho holubka Chomu.

CHOMA: (spivaje)
Koli žinka ne domacha,
Taj ne veriľliva,
Nema kriku, ticho v chati,
Taj cila čuprina.
(pokazuje na Vasiľa)
Zarikaju tebe kume
Z mudroju ženitis,
Ta ne budeš z satanoju
Tak jak ja tu bitis.

VASIĽ: Ot tak durňam dostajet sja
Nečista jich mati,
Lučše vik svoj zburlakuju
Ctob licha ne znati.

FESKA: Koli-ž ja vam dobrodiji
V čim ne dohodila,
To vy meni prebačajte
Cto ja sohrišila.

VASIĽ: Moje dilo mirošnika
Pokrutiv taj nove,
Praščaj kume, praščaj kumo,
Praščajte panove.

(Vasiľ klaňajesja publiki, potomu Feski, i otchodit za scenu.)

VSI: Naš mirošnik pokrutil,
A my dokrutili;
Teper' prosim vas panove
Čtob nas ne sudili.

(klaňajut sja)

KONEC - Kartina spadaje.